

למעלה מחוץ הסירה, ועשה לשם עולה, הרי מוחצתו מהו^ה ה^{קן} בשר. והיינו העוף שנكبע לעולות העוף. ומוחצתה ה^{קן}, אותו עוף שהוא חטא, הרי הוא פסול.

ואם טעה הכהן, ועשה הכהן את שתיהן למטטה, הרי מוחצתה [עוף העולה] בשר, ומוחצתה [עוף העולה] פסול.

עשה אחת מהן למעלה, ואחת עשה למטטה, ולא ידע איזו עוף הוא החטא ואיזה עוף הוא העולה, הרי שתיהן, החטא והעולה, פסולות, מספק. לפי שאני אומר שמא חטא קרבה למעלה לשם עולה, ונפסלה בכך, ושם עולח קרבה למטטה, ונפסלה בכך.

ועתה דנה הגמרא בדברי המשנה, ומדיקת ממנה שלא כדברי רב אדא בר אהבה: מדוע נפסלה זאת שנעשתה למטטה מספק, שמא עולח היא? והרי לדבריך, אליבא דרבי יהושע עולח שנעשתה למיטה כמעשה חטא לשם חטא הריה היא חטא כשרה, ואם כן, مما נפשך אפשר לצאת בה ידי חובה, כי נמי דעתך היא זו שקרבה למטטה, תימשוך מלחיות עולחה, ותהיי מהשתא חטא העוף, ותצא בה ידי חובה היולדת השניה, שחייבת קרבן חטא?

סימן אחד נמשכת העולה ונעשית חטא העוף.⁽⁷⁾

ס-ב ומקשה הגمرا על רב אדא בר אהבה, מהמשנה במסכת קינין:

תא שמע שלא כך היה שיטתו של רבי יהושע, מה ששניינו במשנה בפרק שלישי [משנה ג] במסכת קינין [וסתם משנה במסכת קינין רבי יהושע היה, כמו שיתבאר לכאן]:

שתי נשים שלדו, והתחייבו להביא קרבן يولדת, שתי תורים או שני בניי יונה, האחד לחטא והשני לעולה.

ואותן שתי נשים, האחת מהן כבר הקריבה את חטא, ונשאר עליה חיוב קרבן עולה בלבד. והשנייה הקריבה את עולתה, ונשארה חייבת חטא, ולפיכך הן קנו "קן", ובו שתי תורים או שני בניי יונה, וקובעו בשעת הלקיחה ש"פרידה"⁽⁸⁾ אחת מהזוג תהא חטא לזו, עברו האשה שחייבת חטא, וזה "פרידה" השנייה מהזוג תהא עולח לזו, עברו האשה שחייבת עולחה.

וטעה הכהן, ועשה הכהן המקריב את שתיהן, את עוף החטא ואת עוף העולה,

שים סוד הדין שאין חטא באה בנדבה הוא משום שאי אפשר להקריב חטא בנדבה, ולכן גם אי אפשר להקדיש חטא אם איןנו מחויבים בה. ולדבריו יתכן להסביר כאן, כיון שהעוף הזה כבר קודש בקדושת קרבן, שהרי הקירושו לעולה בתחליה, שפיר חל בו השינוי לחטא על אף שאינו חייב חטא. עיין בספר איזהו מקומן.

8. לשון חכמים במשנה לגבי העוף היא לעתים

6. במקדש דוד דין [כח ב] בהרבה כיצד יתכן שיחול על העולה שם חטא בשעה שהבעליהם אינם חייבים בחטא?? עיין בקהלות יעקב למסכת נדרים [סימן ז] שהביא את דברי שער המלך ודברי הרמ"ע מפאננו [לפי רשי' בנדרים ז א], שהדין האמור שאין חטא באה בנדבה הוא רק פסול בהקרבה, אבל אדם להחיל שם חטא על בהמה גם אם אינו מחויב בה. אך הקulings יעקב מבאר,